

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežalostna pisma se ne sprejemajo in rokopi si ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcijska družba „Edinost“. — Tisk tiskarne „Edinost“, vpisane zadruge z omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 31-20
Za pol leta 15-60
Za tri mesece 7-80
za nedeljsko izdajo za celo leto 6-20
za pol leta 3-00

Zvezna armadna poročila.

AVSTRIJSKO.

DUNAJ, 4. (Kor.) Uradno se razglasi: 4. junija 1917.

Vzhodno bojišče. — V Karpatih so bili sovražni poizvedovalni oddelki odbiti.

Italijansko bojišče. — Vzhodno Gorice je sovražnik večkrat poizkušal, da bi zopet osvojil predvčeršnjim izgubljen jark. Vsi napadi so bili zaman. Naš plen se je zvišal na 11 oficirjev, 600 mož in 9 strojnic. Na fajnem hrabu smo privedli iz sovražnih postojank 350 Italijanov. V območju Jamelj je postalo bojno delovanje bistveno živahnije. Pri Arcu na južnem Tirolskem je bilo sestreljeno eno italijansko povodno letalo. Kakor izhaja iz zelo previdne cenitve, presegajo izgube Italijanov v desetih soški bitki vse, kar je žrtvoval sovražnik v prejšnjih navdih človeškega življenja in narodne sile. Dognali smo tekmo 19 dnevnih bojev, najmanj 35 italijanskih divizij v prvi črti. Napadala je torej na fronti 40 km najmanj polovica cele italijanske armade. Izgube gotovo presegajo 160.000 mrtvih in ranjenih. Vrh tega smo odvzeli sovražniku 16.000 ujetnikov, tako znašajo italijanske izgube — cenjeno ugodno za sovražnika — 150.000 mož. Italijani so kljub tem ogromnim žrtvam zasedli le Kuk in razbito vas Jamlje, kar je veliko premalo za zmagovalne druge obilnice vojne. Uspeh je nedvomno na naši strani! Cesar in kralj je sredi svojih hrabrih in zmagovitih bojevnikov izdal tozadevno povelje.

Jugovzhodno bojišče. — Neizpremenjeno.

Načelnik generalnega štaba.

NEMSKO.

BEROLIN, 4. (Kor.) Veliki glavni stan, 4. junija 1917.

Zapadno bojišče. — Armada kraljeviča Ruprehta: V kolenu Wytschaete je dosegel topovski boj večer skrajno srditost. Trajal je do večera. Ob obali, ob prekopu La Bassee in na obeh straneh Scarpe je popoldne bojno delovanje naraslo. Ponoči so sledili močnemu ognju napadi Angležev pri Hulluchi, Lensu, Monchy in Cerisy, ki so bili odbiti. Ob potoku Souchezu so bila od prejšnjega dne ostala angleška gnezda večidel očistena. — Armada nemškega cesarjeviča: Zapadnopruski in porenjski polki so izvršili na zmski gori pri Craonu nasilno poizvedovanje, pri čemer so srđiti boji iz bližine ušli nad 150 Francozov in uplenili 15 strojnic. Na zapadnem pobočju gore zavzeti francoski jarki so bili odbiti proti močnim protinapadom. Danes ponoči so napadne stotine slezijskih polkov severozapadno Braye prodirle v francosko postojanko in ujele nad sto mož. Tudi tu je bilo uplenjenih 15 strojnic. Oba izvidna sunka sta nam prinesla dragocene konstatcije o zastavitvi sovražne sile. V Sampanji je bil vzhodno vlinše Pochi izvršen napad več sovražnih stotnij odbit s protinapadom. — Armada vojske Albrehta: Nobenih posebnih dogodkov.

Vzhodno bojišče. — Nobenih večjih bojnih dejanj.

Macedonska fronta. — Predstražni boji zapadno Vardarja, ob Dojran-skem jezeru in v nižini Strume so bili ugodni za Bolgare.

BEROLIN, 4. (Kor.) Wolfiov urad poročila: Veliki glavni stan, 4. junija 1917., zvečer.

V kolenu Wytschaete je po mirnem jutru artiljerijski boj popoldne zopet narasel do znatne sile. Z drugih front do sedaj ni poročila o kakih posebnih dogodkih.

Prvi generalni kvartirni mojster
pl. Ludendorff.

TURSKO.

CARIGRAD, 3. (Kor.) Iz glavnega stan-a se poroča: Razven nekoliko živahnije-ga patrolnega delovanja na kavkaski fronti nikjer nobenih posebnih dogodkov.

PODLISTEK.

Milijonar, ki je izginil.

Roman. Francoski pisatelj Evgen Chavette.

— In ali so truplo dobili na razkrižju?
— Priznati moram, da se tedaj nisem domislil, da bi bil vprašal, kje so je dobili. Vse, kar sem izvedel, je bilo, da je bil človek, ki je bil umorjen ponoči. Da storim svojo zdravniško dolžnost, sem tedaj, ko sem zagledal truplo na pobrežju, stopil tja doli, da se prepričam, ali je morda še mogoča rešitev. Toda zaradi strahovitve rane na vratu je bil mož že mrtel. Med vojski se je nahajal tudi neki nižji policijski nadnik, ki je napravil nekaj zapisnik.

— Potemtakem je brezdvomno ugotovil tudi, kdo je bil umorjenec? — je vprašal Colard, ki je poslušal vse z največjo napetostjo.

— V tem pogledu je bil njegov trud za-

SOVRAŽNA URADNA POROČILA.

Italijansko poročilo.

3. junija. — Ob vsej fronti predvsem topovski boji, posebno življani proti našim postojankam vzhodno Plav, v okolišju Vodice in v severnem odseku Krasa; manjši poizvedovalni boji v Valarsi, koncem pontske doline, severno Tolmina in na Krasu, kjer so zasedle naše drzne čete neko sovražno sprednjo postojanko. Lepo vreme je pospeševalo včeraj letalsko delovanje. Sovražna letala, ki so poizvedovala za našimi črtami v Trenti, so bila pregnana. Danes zjutraj je bil v zračnem boju nad Gorico sestreljen en sovražen aparat, ki je padel na tla vzhodno Vrtojbe.

Cesarica dvojica na soški fronti.

Cesarjev prihod v Puli. Prihod cesarice v Trst.

PULA, 3. (Kor.) Cesarica dvojica se je podala ob 7 zjutraj z avtomobilom iz Ljubljane v Postojno. Svetovnoznano mesto je bilo za sprejem bogato okraščeno. Cesar in cesarica sta se ustavila pred cerkvijo, kjer so jima bili izročeni krasni šopki. Naravnost in neprisiljenost, s katero sta se vladar in njegova presvetla soproga gibala sredi prebivalstva, je izzvala vedno znova navdušene vzklake. Cesarica dvojica je nato pristopovala maši. Med tem je ljubizen prebivalstva okrasila avtomobil cesarice z rožami in hrastovim listjem. Iz Postojne se je podala cesarica v bolnišnice za soško fronto, cesar pa se je odpeljal preko St. Petra, Matulji, Pazina in Dinjana v Pulo. Vožnja je bila triumfatorski pohod cesarja. Matulje so nudile bajno krasoto juga. Hrvatsko prebivalstvo, mlado in staro, je na vsej poti vzklakalo mlademu vladarju. Prav ljubizniv sprejem je bil pripravljen cesarju v Pazinu. V Puli so pričakovali vladarja oficirji brodnega in pristanskega poveljstva, potem oddelki vojne mornarice, pehote in trdnjavskega topništva. Po pozdravu se je odpeljal cesar z motornim čolnom k »Novari«, ki si je priborila v Otrantskem zalivu novo sialo. Viharni hura! klici so pozdravljali čoln, ki je imel cesarsko zastavo. Tu se je na »Novari« dvignila zastava. Vladar je stopil med svoje pomorske. Dan bo za našo hrabro mornarico nepozaben. Cesar je odlikoval skoro vse oficirje. Pet zlatih hrabrostnih kolajni je podelil cesar-admiral, ki se je natančno informiral o vseh dogodkih pomorskega boja, ki se je kljub sovražni premoči končal ugodno za našo mornarico, in si nato natančno ogledal rapidno križarko. Na krovu dreadnoughta »Viribus Unitis« je bil zajutrik. Ob 4 popoldne se je mladi vladar preko Dinjana, Lovrane, Opatije, St. Petra in Postojne vrnil v Ljubljano. V Postojni se je odglasil tržaški namestnik, ki je spremljal cesarja; cesarica je pričakovala tu svojega visokega soproga. Cesarica dvojica je prispela v Ljubljano ob 11 zvečer.

TRST, 3. (Kor.) Cesarica je posetila danes več vojnih bolnišnic soške armade. Peljala se je v to svrhu preko Senožeč, Sežane in Opča v Trst in nato preko ko-narske planote in po Vipavski dolini zopet v Postojno. V teh bolnišnicah se nahajajo je težko ranjeni, za prevoz nesposobni vo-jaki iz desete soške bitke in oni, ki se po kratkem zdravljenju zopet vrnejo na fronto. Sočutje, ki je je pokazala cesarica ranjenim junakom, je napravilo na vse globok vtis. S solzami v očeh so se končno poslovlili od nje. V eni bojnih bolnišnic je dobila cesarica tudi svojo teto, nadvojvodinjo Marijo Terezijo, ki deluje že od pričetka vojne kot bolnišničarica. Vlada-rica je mnogo ranjencev nagovorila, jih obd-irila in sprejela njihove prošnje. Prihod cesarice v Trst je izzval brezprimerno navdušenje med prebivalstvom. Na stotine in stotine ljudstva je spremljalo avto-mobil deželne matere proti namestništvu, kjer ji je bilo predstavljen več za vojno oskrbo zaslužnih dam. Pri soprogi namestnika barona Friesa je bil zajutrik. Cesarica so spremljali armadni poveljniki gen. polk. Borojevič, načelnik generalnega štaba, dvorna dama baronica Kallay in krilni

man, kajti umorjenec ni imel pri sebi ni-kakršnih listin. V onem času se je v osta-lem nahajalo vse mesto v strahu pred Cartouchem in njegovo tolpo, in policija, da bi prebivalstvo le preveč ne opazlo njene onemoglosti, je skušala kolikor mo-gotično hitro spraviti s poti dokaze ne-kaznovane roparske drznosti. Tako je tudi oni policijski uradnik, kakor hitro sem izjavil, da je mož v resnici mrtel, nemo-doma ukazal vojakom: »Odpravimo trup-lo hitro na samopaulsko pokopališče.«

Colard je po teh Mauricovih besedah živahno dvignil glavo, ki jo je prej ža-lostno povesil.

— Potemtakem bi bilo danes nemogoče spoznati ono truplo? — je vprašal.

— Kaj si vendar mislite, Colard? . . . med stotinami mrtvecev, ki so pokopani v skupnem grobu . . . ne da bi upošteval stroljenje, ki je pač moralo v dveh letih popolnoma razdeljati truplo.

— Nikakega sledu, nikjer nikakega sle-du! Potemtakem se moram odpovedati upanju, da bi našel svojega nesrečnega

pobočnik major grof Hunyady. V večer-nih urah je prispela cesarica v Postojno, odkoder se je vrnila s cesarjem v Ljub-ljano.

LJUBLJANA, 4. (Kor.) Cesarica dvo-jica je danes zjutraj odpotovala iz Ljub-ljane.

Reforma poslovnika avstrijske poslanske zbornice.

DUNAJ, 4. (Kor.) Bistvena določila re-forme poslovnika so: Zahteva po tajni seji zbornice mora preložiti 50 članov; za vprašanja na ministrske zadostuj 10 podpi-sov; oškodnina za člane poslanske zbor-nice se določi na tisoč kron mesečno; iz-plačevanje se izvršuje tekom vse volilne periode; predsednik dobi vrh tega me-sečno pristojbino v znašajo tisoč kron, pod-predsednik po 500 K; prvo čitanje vlad-nih predlog ali sklepov gosposke zbornice se ima vršiti le na sklep zbornice. Nadaljni paragrafi se tiče uvedbe govorniške tri-bune, omejitve govorniškega časa v zbor-nici, glasovanja z glasovnicami pri po-imenemskem glasovanju. Vladne predloge glede trgovinskih in državnih pogodb, o skupnih zadevah, državnih proračun in re-krutne predloge z določenim rokom zahte-vajo posebne razprave.

Ogrska kabinetsna kriza.

BUDIMPEŠTA, 4. (Kor.) Skupni finančni minister baron Burian je tekom več-rajšnega dne konferiral z nekdanjim mi-nistrskim predsednikom dr. Weckerlom, grofom Aladarjem Zichy, podpredsedni-kom ljudske stranke dr. Molnarjem, potem z grofom Karolyim, dr. Földesom, pod-predsednikom poslanske zbornice Karlom Szaszom in predsednikom delovne stran-ke grofom Khuenom.

Razne politične vesti.

O izjavi »Česke zveze« piše praška »Union« — in je s tem podkrepljen naš nazor, kakor ga podajemo v današnjem uvodniku: Mesto, da bi Nemci izjave Ce-hov, južnih Slovanov, Poljakov in Malo-rusov sprejeli kot emanacije naravne pra-vice, se kažejo silno irritirani. Obsojajo iz-globine svojega — uverjenja, da se ta vprašanja ravno sedaj sprožajo, ter menijo, da se parlament ni sklical za to, da bi pre-oblikoval Avstrijo. Ko čitamo tako argu-mentacijo, se prijemljejo za glavo: kje na božjem svetu naj se ustavne reforme sprožijo, ako ne v parlamentu? V tem ravno se tako ugodno razlikuje postopa-nje slovanskih narodov od onega Nemcev: prvi hočejo lojalno pred pristojnim forumom izražati svoje želje po reformah ter jih hočejo izvesti po strogo legalnem potu. Nemci pa hočejo s silo in preko glav drugih narodov uveljaviti svoje cilje. Iz-java Slovanov ne vsebuje nikake agresivne, druge narode ogrožujoče tendence. Češka izjava hoče Avstrijo preobraziti v zvezno državo svobodnih in enakopravnih na-rodov, nudi torej iskreno vsem drugim narodom vse, po čemer streme za svoj narod. Jeli možna poštenja in iskrene-ja volja za sporazum, nego je ta, ki se izraža v češki izjavi? Ali se je kdaj tako lojalno nudila roka drugemu narodu? Ali mislijo naši Nemci odkritosrčno z Novo Avstrijo in se morajo potem zavedati, da ta nova uredba mora biti delo vseh naro-dov? Ali pa izrabljajo le geslo o novi uredbi kot krinko za svoje hegemonijske cilje. Potem pa se šele prav ne smejo ču-diti, če se drugi narodi pripravljajo za obrambo proti gospodovanju poželjenjem in da tudi na svoji strani ukrepajo potreb-no, da se zavaruje njihova narodna ekzi-stenca. Vsekakor kaže način, kakor so sprejeli izjave slovanskih narodov, da se njihova hegemonistična pohlepnost ni zmanj-šala in da slovanski narodom monarhije nikakor ne privoščejo samostojnega življe-nja, osvoboditve od vsakega tujeja na-rodne gospodstva. Da si pa pri tem državni interes nadevajo kot figovo pero za svojo gosposdvaželjnost — je to že star izrabljen trik, ki vzbuja le veselost in ne vara nikogar, ko je vendar danes uver-jen ves svet, da so zadovoljni narodi naj-trdnejša opora države!

gospoda! — je vzdihnil obupovaje odha-jač Colard.

Med tem pogovorom se je popolnoma znočilo. Ko se je Colard vračal skozi vrt, je bila že popolna tema, in prišel je ravno do stopnic, ko je Hanibal prišel po njih nizdol.

Kapitan je zelo slabe volje prišel mimo Colarda, ki se je skrivaj v senci, in je mirral minogrede sam zase:

— O, mojster Lozeril, vmešal si se v stvari drugih ljudi in nisi pomislil, da se more pri taki stvari izgubiti življenje!

— Ali je morda pobil barona? — si je mislil Colard, ko je čul kapitanove besede.

Kakor smo že povedali, je Colard takoj nato šel v kapitanovo sobo, v kateri je našel de Lozerila zapneta. Nadaljni dogodki so našim bralcem znani.

Maurice je po Colardovem odhodu ostal dolgo časa globoko zamišljen. Ali je morda še vedno mislil na ono ljubko prikazen, ki mu je bilo dano samo, da jo je gledal pet minut.

— Ko je zopet mirno začel razmišljati,

Cesarica Zita v Trstu.

Današnji mlajši rod Tržčanov se pač ne more spominjati, da bi bil videl kedar v našem mestu svojo cesarico. Dolgi časi so že minili, odkar je mariborčeva roka za-dela blagopokojno našo cesarico Elizabeto, in niti cesar Fran Josip niti njegova soproga nista stopila več na tržaški mestni tlak, odkar je bil zasnovan proti vladarje-vi osebi oni po sreči preprečeni zločin, čigar določenega izvršitelja slave danda-nes tam na oni strani kot narodnega mu-čenika in svetnika. Mlajši tržaški rod ni videl v svojem domovinskem mestu ce-sarice.

Bilo pa je sedaj, ob grinenju topov tam-le na nekoliko kilometrov oddaljeni fronti, ob pokanju sovražnih letalskih bomb, ki so prav tisto noč prej zahtevale na tako-rekto najnedolžnejšem mestu svojo gro-zovito žrtvo — mamlico z nedolžnim otro-čcem — sedaj je prišla med svoje Trž-čane po tako dolgem času zopet žena, v kateri vidimo avstrijski državljani sliko in priliko matere, ki mlada po letih, a naj-zrejšja po svojem plemenitem človeko-ljubnem dejanju in nehanju objema v najiskrenejši materinski ljubezni vsa ljud-stva, ki so jih stoletja združevala in zdru-žila pod žezlo, ki ga z mladostno kre-pkostjo in starčevsko modrostjo oklepa trdna pest njenega soproga. Prvikrat je imel naš Trst v svoji sredi svojo Zito.

Videli smo njeno sliko, videli smo jo v cesaričini oprepi, a videli smo jo tudi v krogu njene družinice, videli smo jo kot soprogo vladarja in videli smo jo kot ma-ter. Ustvarili smo si o njej podobo, za ka-tero pa moramo reči odkrito, da nas je varala, kajti sedaj, ko smo jo videli na lastne oči, ko smo videli vso ono resnično žensko milobo, ki odseva iz vsega njene-ga bitja, ko smo videli, da je slika proti resnici res le mrtva stvar, in da imamo pred seboj posebej pohlevno dobroto in ob vsem veličanstvu najpriskrenejšo ljubkost — sedaj so srca tržaškega pre-bivalstva vzklikala tja do Nje in oni naj-iskrenejši ljubezni, ki je je vredna v naj-polnejši meri od vseh, ki jo smejo imeno-vati svojo najvzvišenejšo mater. Tako prirčno kot cesarico Zito, Trst še ni nik-dar pozdravil svoje cesarice.

Cesarica Zita si je ogledala vojno bol-nišnico v Sežani in je potem v spre-mstvu namestnikove soproge baronice Lucy Fries-Skenejeve, armadnega poveljnika generalnega polkovnika pl. Borojeviča in njegovega štaba približno okoli 11. ure do-poldne dospela v Trst, kjer si je želela predvsem ogledati pomožno in kontumač-no bolnišnico Rdečega križa v ulici Fabio Severo, katera bi bila pred kratkim tudi skoraj postala žrtev italijanskih letalskih bomb. Pred vrati v bolnišnico jo je spre-jel izvrševalni odsek združenega dežel-nega pomožnega društva Rdečega križa za Trst in Istro s podpredsednikom dvor-nim svetnikom pl. Celebrinjem na čelu. Cesarica si je najprej dala predstaviti bol-nišniški dodeljene zdravniške in je posetila nato bolniške sobe, v katerih se nahajajo ranjenci iz zadnjih soških bitek. Naravnost ginljivo je bilo, kako je najvišja gospa so-račutno govorila z vsakim ranjenecem, jih tolažila in jim delila darove.

Preden je zapustila bolnišnico, je ce-sarica premišljeno nagovorila še posa-mezne člane izvrševalnega odbora Rde-čega križa, od katerih so ji bili predstavl-jeni gospe Ada Escherjeva, Penelope pl. Demetrijeva in Ema pl. Krekicheva ter gospejše primarji dr. Teodor Escher, rav-natelj bolnišnične profesor dr. Giattorno, Marij Morpurgo, Henrik Jasbitz in račun-ski svetnik Rudolf Urizio.

Od bolnišnice Rdečega križa se je ce-sarica v družbi namestnikove soproge — namestnik je spremljal cesarja na njego-vem potovanju po Istri — odpeljala po ulicah Fabio Severo, Torrente, Lesnem trgu in Korzu na namestništvo. Tekom vse vožnje je občinstvo, ki je stalo v gostih vrstah na cestah, z viharno navdušenostjo pozdravljalo cesarico in jo naravnost ob-sipalo s cveticami. Na Franc Josipovem

je bila njegova ura ravno polnoči, in sve-tiljka mu je že začela ugašati. Odprl je okno in je skušal s pogledom prodreti č-o strehe, pod katero je bivalo ono bitje, ki je neomejeno obvladovalo njegovo srce.

— Kaj se neki godi v palači? — je vprašal sam sebe.

In res se je videlo, kako se je v drugem nadstropju palače premikala luč semter-tja, da jo je bilo videti sedaj pri tem, se-daj pri drugem oknu, poleg tega pa je bilo čuti jezen kričev glas in kletev.

— To je kapitanova soba, — si je mislil Maurice.

Obenem pa se je tudi veliko bližje, ne-posredno pod njegovimi okni pojavil hipen svetlobni žarek, ki je kot blisk švignil preko ulice.

Takoj nato se je čul zamolkel šum.

— Človek bi mislil, da je kdo iz paviljo-na gospe Brichetove skočil skozi okno, ki se je zopet takoj zaprl, — si je dejal Maurice, začuden, da bi bil kdo porabil za izhod vedno zaprto okno. Kakl dve minuti se je začul v tihni noči grozen krik.

trgu in pred namestništvom je bila tudi šolska mladina zbrana posebno množe-tilno. V veži namestništvenega poslopja je pozdravil cesarico predstojnik name-stništvenega predsedništvenega urada, na-mestništveni svetnik Fabiani, z okrajnim glavarjem Huberjem in namestništvenima konceptistoma dr. Mazellejem in grofom Ledochowskim.

Obenem je poveljnik pomorskega okra-ja, baron Koudelka, v imenu častniškega zbora, ki se je v svrhu poklonitve zbral v namestništvenem poslopiju, izročil ce-sarici šopek cvetic. Ko so šopek poklonile cesarici štiri majhne deklice šopke, ki jih je sprejela očividno ginjena, jo je namest-nikova soproga baronica Fries-Skenejeva odprla v svečanostne namestništvene prostore, kjer so ji bili predstavljeni tr-žaški škof monsignor dr. Karlin, vladni komisar sekcijski načelnik pl. Hirsch, ki ji je v imenu mesta izročil krasen šopek vrtnic, in člani damskega vojno preskrbne-ga odbora. Predstavljene so bile cesarici: baronica Nina Morpurgo, ekscelexna Klotilda Berghoferjeva, baronica Ida Al-borjeva, soproga dvornega svetnika Kam-lerja, dr. Slavikova, dr. Zahovska, soproga okrajnega glavarja Huberja, baronica Aleksandra Morpurgo, Gizela Luciche-va, Lotte Mollova, Irma Schulhofova in gospija pl. Fabrizjeva.

Po predstavitvi je stopila cesarica na namestništvene pomole, in jo je tisočera množica pozdravljala z brezkončnimi vi-harnimi vzkliki in mahajoč z robc.

Po zajtrku pri namestnici je cesarica popoldne ob dveh zapustila Trst v spre-mstvu baronice Fries-Skenejeve, armadne-ga poveljnika generalnega polkovnika pl. Borojeviča in spremstva. Cesarčin avto-mobil je oddrčal po nabrežju in potem na Kras, kjer je cesarica posejela več vojnih bolnišnic na fronti.

Trstu, ki je z viharajočimi zastavami in burnimi vzkliki in vendar tako prirčno domače pozdravljalo svojo cesarico prvi-krat na svojih tleh, ostane ta dan v neiz-brisnem spominu.

Pozivni razglas

Avstrijski in ogrski črnovojni zavezan-ci rojstvenih letnikov 1893. do vstevil 1897, ki so bili na prebiranju spoznani, da so spo-sobni za črnovojni službo z orožjem, mo-rajo odriniti v službovanje, ako se niso že pritegnili na službo z orožjem ali niso bili iz ozirov javne službe ali javnega intere-sa oproščeni te službe na določen ali ne-določen čas, in morajo priti k. c. in kr. do-polnilnemu okrajnemu poveljstvu, oziroma k. c. kr. deželnoobrambovskemu (cesarskih strelcev) dopolnilnemu okrajnemu povelj-stvu, ki je ozamenjeno v njihovi črnovojni izkaznici, in sicer:

do vstetega 31. dne majnika 1917. l. od-brani 14. dne junija 1917. l.,

po 31. dnevu majnika 1917. l. odbrani 28. dne junija 1917. l.

Tisti izmed zgoraj ozamenjenih rojstve-nih letnikov, ki bodo spoznani za sposobne na dodatnem prebiranju po nazadnje ome-njenem roku za odhod v službovanje, mo-rajo odriniti v službovanje takoj, ko bodo odbrani v oziroma vrednih okolišnih pa jih more komisija za prebiranje dovoliti še kratek vojaški dopust, da urede svoje za-sebne reči.

Za tiste, ki morajo zaradi začasne obo-lelosti odriniti v službovanje šele ob po-znejšem roku, nego velja zanje po gorenjih določilih, velja za to določen rok, ki ga je posneti iz črnovojne izkaznice.

Potrjenci gorenjih rojstvenih letnikov,

ki so bili potrjeni potom prostovoljnega vstopa v skupno vojsko, vojno mornarico ali v deželno hrambo na podstavi vojnega zakona, morajo tudi odriniti v službovanje, in sicer, če so se že prebrali, po dnevu njihovega prebiranja, sicer pa po dnevu njihove potrditve.

14. dne, oziroma 28. dne junija 1917. l.

Tisti, ki so dolžni odriniti v službovanje, morajo priti na dan, ki jim je določen za prihod v službovanje, vobče najkasneje do 11. ure dopoldne. Kake manjše zamude te ure so dopustne le tedaj, če se morejo ute-meljiti s prometnimi razmerami.

Ako bi bilo v črnovojni izkaznici ozna-mnjeno c. in kr. dopolnilno okrajno po-veljstvo, oziroma c. kr. deželnoobrambov-sko (cesarskih strelcev) dopolnilno okrajno poveljstvo med tem časom menjalo svoje stolišče, morejo njemu odkazani črno-vojni zavezanici odriniti v službovanje tudi k. c. in kr. dopolnilnemu okrajnemu po-veljstvu, oziroma c. kr. deželnoobrambov-skemu (cesarskih strelcev) dopolnilnemu okrajnemu poveljstvu, ki je najbližje njilho-veju bivališču.

V interesu vsakega črnovojnege zave-zanca, ki odhaja na službovanje, je, da prinese s seboj par močnih, v vojni po-rabnih čevljev, volneno perilo, po možno-sti krpe za noge (obočke) iz ovčje volne, najmanj dve rabni garnituri perila (vsaka obstoječa iz srajce, spodnjih hlače, enega para krp za noge (obočk) ali kratkih nogavic, brisače in žepnega roba), potem žlico nož in vilice ter posodo za jed, ka-kor tudi orodje za snazjenje. Za seboj pri-nesene čevlje, potem za perilo se bo dala

odškodnina po cenah, običajnih v kraju — ako se spozna, da so te stvari pripravne za vojaške namene. Stvari, ki jih prevzame vojaška uprava za plačilo, preidejo v last erarja. Dobro je tudi prinesiti s seboj živila za dan prihoda; za to se bo dala doletena odškodnina.

Črnovojna izkaznica daje pravico do brezplačne vožnje po železnici, kadar se odnese v službovanje — izvzemši brzovlake — in pred nastopom te vožnje jo je dati kotkovati pri blagajnici za osebe na postaji odhoda.

Kdor ne sluša tega pozitivnega povelja, se strogo kaznuje po obstoječih zakonih. Ces. kr. namestništveni svetnik V Trstu, dne 31. majnika 1917.

Domače vesti.

Zahvala cesarja tržaškemu prebivalstvu. Povodom bivanja cesarja v Trstu je izdal namestnik na Najvišji ukaz sledeči razglas: Njegovo c. in kr. apostolsko Velikanstvo mi je povodom Svojega prihoda v Trst najmilostneje naročilo, da izrazim prebivalstvu Trsta in okolice za izredno požrtvovalno in patriotično zadržanje v tem težkem času Najvišje toplo priznanje in prisrčno zahvalo za čustva zvestobe in vdanosti, dokazana vnovič ob tej priliki.

Obisk namestnika pri svojih nesrečnih žrtvih. Včeraj popoldne je namestnik baron Fries Skene v spremstvu voditelja policijskega ravnanja, dvor. svet. Mahkovec, posetil svoje in žrtve zadnjega sovražnega metanja bomb. Podal se je najprej k rodbini Hermann v ul. Carradori št. 1 in je izrazil očetu s svojim otrokom tako tragično preminule gospe Menzel najiskrenejšo sožalje. Njegov naslednji obisk je veljal svojcem žrtve letalskega napada dne 31. majnika, delavske žene Antonije Rigutti, in drugim ob isti priliki oškodovanim prebivalcem Sv. Jakoba. Namestnik je izrazil vsem prizadetim toplo sočutje in jim obljubil v vsakem oziru uspešno pomoč.

Procesi Sv. Rešnjega telesa. V četrtek, dne 7. junija, ob 7 zjutraj, se bo vršila v stolni cerkvi Sv. Justa slovesna služba božja in nato običajna slovesna procesija.

† Jakob Ladovac. Dne 30. m. m. je preminul v Bolluncu v Istri umirovljeni župnik in dekan Jakob Ladovac v 77. letu svojega življenja. Rodom iz Pazina, je največji del svojih službenih let preživel v Krkavcih, v občini Pomjanski poleg Koprca, ko so naši rodoljubi odločno zastavili svoje sile, da bi dvignili tamošnji zanemarjeni in po bližnjem Koprju silno korumpirani narod. S ponosom je povelj. Ladovac pripovedoval, kako je leta 1882 nagovoril šolskega nadzornika Spiničiča, naj kandidira za deželni zbor v Poreču. Sam praktičen gospodar, je pokojnik z zgledom kazal svojim župljanom, kako morejo zboljšati svoje zemljišče. Živa želja se mu je izpolnila: svojega nečaka je vzgojil za duhovnika. Čim je njegov ljubljani Ivan postal župnik v Bolluncu, je šel k njemu. Mladim inteligentom je polajal sličice o bednem kulturnem stanju našega naroda v Istri v prešli desetletjih. Oče njegov, zapuščen kmet, ga je silil, naj pase živino, orje, kosi. V šolo je moral bežati, ker oče ga je puščal le tedaj, ko ni bilo dela pri kmetiji. Na bivši gimnaziji v Pazinu je bil jezik zavoda in pouka — nemški, profesor italijanskega jezika je silil italijanščino, a jeziki, ki ga je imenoval »ilirska«, je poznal manjše, nego dijaki. Da si so sedaj, v času vojne, komunikacije neugodne in mora delati staro in mlado, je prihitel na pogreb lepo število učiteljev, duhovnikov in naroda. J. Ladovac, rodoljubu na delu, naj Bog podeli pokoj večni, a med nami mu bode ohranjen trajen spomin. Tako nam pišejo iz Istre. Na nas je napravila vest o Ladovčevi smrti globok vtis. Poznali smo ga osebno, sodelovali z njim v težkih borbah na raznih volitvah in poznali smo njegovo — mučeništvo. Kdor je poznal nekdanje strašne razmere v pomjanski občini, ta nas razume. Največji del svojih službenih let je pokojnik preživel v Krkavcih, na meji pomjanske občine proti Bujsčini, kjer so divjali najstrašnejši nasprotniki našega naroda. Nevečno ljudstvo je signorija sfanatizirala, podvajala, demoralizirala, da je vsakega poštenega rodoljuba, posebno pa duhovnika in učitelja, sovražilo in besno preganjalo. Sedaj pokojni nadučitelj Kuret, nekdanji učitelj v Smarjah na Pogumščini, se je moral n. pr. v vilihrih časih volitev, v svojem stanovanju po cele noči tresti za svoje in svojcev življenje, ko je podvajana družal nabijala na vrata, hoteč s silo udreti v hišo. Take strašne noči je moral tudi pisec teh vrst preživeti žnjim. A nikjer ni bilo huje, nego v Krkavcih. Tam ni bil slovenski čuteč človek niti pri belem dnevu varen pred dejanskimi napadi. Kruta žaljenja in zasramovanja na javnih poteh so bila vsakdanji dogodki. Med tako podvajnostjo in ob takih razmerah je živel pokojni dekan Ladovac — delal neustrašeno in stal kot hrišt! Mnogo je pretrpel, ali doživel je končno vendar le, da so se razmere počasi lele boljše; toda italijansko gospodstvo je trajalo dalje in so je — v občini, ki je najmanj po 95 odstotkih slovenska — zrušili se sedanjí dogodki. Dekan Ladovac je torej doživel polom strašne tiranije. In sedaj je legel k večni milino plemenitega srca zrla v t. Spominjamo se vse njegove neomajne zvestobe do svojega naroda, vsega njegovega dela in nestrane požrtvovalnosti za narodno vstajenje zanemarjenega na-

roda v pomjanski občini. Nemiljiva slava spominu kremen-značaja, poštenjaka in junaka Jakoba Ladovca!

Avtonomije narodov. Pod tem naslovom prinaša »Učiteljski Tovariš« aktuelen članek z ozirom na pripravljajočo se preuredbo in ponajbolje države v smislu svobodnega razvoja vseh narodov. Izvaja med drugim: Naroda-gospoda, in naroda-služabnika in smemo več poznati! Kar je bilo temu enakega, je zapadlo zgorajni minolosti, ki je toliko temnejša, kolikor bolj je čutil katerikoli narod na svojem telesu težu tujčeve pete in pekočo bolečino njegovega bica. V kateri kategoriji narodov je stal naš slovenski narod, tega tukaj ne bomo razlagali; vsak otrok to dobro ve in ve to tudi tisti, ki bi se upiral uvedbi avtonomije narodov, ker bi ravno naš narod žnjo pridobil vsaj tisto, kar je nemški narod brez take avtonomije že davno imel. Dovolj značilno za naše dosedanje razmere je dejstvo, da uradno naštetih 70.000 tržaških Slovencev nima niti ene državne ljudske šole, ko je izginjajoča nemška manjšina istomestnih Nemcev lahko dobila na šolskem polju, kar je — hotela! Mi smo se borili za napis na vsakem pečatu in na vsakem kašipotu, a drugim so sipali dobrote preko potreb — na našo škodo! Z zmagom demokracije pride narodna avtonomija. To mora biti naša politična vera in to mora biti začetek in konec našemu političnemu prizadevanju! In že z ozirom na neizmerno važnost našega šolstva pri gradbi bodoče kulturne veličine našega naroda ter z ozirom na svoj lastni stan se moramo slovenski učitelji za ta svoj nacionalni in državni ideal neprenehoma vnetati z vsem plamenom navdušenja in vztrajnosti!

Veliki čas — veliki ljudje. Z Dunaja se poroča, da se je pred otvoritvijo državnega zbora pripetil naslednji dogodek, ki jasno kaže, kaj je današnji veliki, resni čas našel med nami Jugoslavlani res može, ki umevajo ta čas in njegov veliki pomen za naš narod in tudi svoja dejanja uravnavajo po pomenu tega časa. Velikanske naloge, ki čakajo naše zastopnike v državnem zboru, da zagotove našemu narodu ono mesto v državi, ki mu gre po zakonu in njegovem odličnem sodelovanju v obrambi skupne domovine, so združile, kar je edino le bilo mogoče in kar je tudi moral biti, v enotno obrambno in bojno črto vse zastopnike našega naroda. Iznad vsa medsebojna nasprotstva se je dvignila skupna zavest, da je treba posvetiti vse moči naroda nerazdeljene narodu. Ni ga bilo hujšega nasprotstva morda nikjer, kot je bilo nasprotstvo med dalmatinskimi pravaši, katerim je voditelj državni poslanec duhovnik Perić, in naprednjaki, ki imajo svoja zastopnika v poslancu dr. Smolčak. Pa sta se srečala sedaj v parlamentu poslanca Perić in dr. Smolčak, in leta je pohitel naproti prvemu, mu ponudil desnico in ga prosil, da naj bodo v blagor naroda pozabljena vsa prejemnostilva nasprotstva in da bodo vse skupno delo posvečeno narodu. Starina Perić je radostno stisnil desnico svojega bivšega najhujšega nasprotnika, rekši: Da, sinko, bodi pozabljen vsi — in objela in poljubila sta se, kot se moreta objeti in poljubiti le oče in sin, ki imata pred seboj en sam skupni cilj — srečo naroda. Da, velik čas je našel velike ljudi! Naj bi ves naš jugoslovanski narod sedaj in vedno posonal ta divni zgled bratske spravljivosti in edinstva!

Tega pač ni treba! Prejeli smo: Tržaško občinstvo se je že tako navadilo »biti, da brez njih pravzaprav niti živeti ne more več, in se postavlja v vrsto — seveda ženske — tudi za stvari, katere se nikakor ne morejo smatrati za neobhodno potrebne za preživljanje. Nihče se ne bo čudil, če se postavljajo ženske v vrste za kruh, za meso, za grah in take stvari, toda da se postavljajo v vrsto za — črešnje, je pa vendar preveč in preneumno. Črešnje niso sadje, ki bi nasiljevalo, ki bi rabilo za prehrano, temveč so posebno v manjši meri, kot jih ponavadi kupujejo ženske — po četrt ali pol kilograma, ali tudi manj — v resnici samo poslastica. Neumljivo nam je torej, kako je potem mogoče, da se ženske, ki bi okoli enajste ure pravzaprav morale biti doma v kuhinji, privirajo in pripravajo v »filah« za črešnje, in da celo c. kr. redarstvo, kakor je bilo n. pr. včeraj popoldne na Lesnem trgu, z vsi mogočo odločnostjo goni ljudi, ki si hočejo kupiti črešnje, v vrsto! Tako nepotrebna pretiravanja se nikakor ne smejo dopuščati. Kako prihaja človek, ki si hoče po svojem delu kot osvežilo privoščiti nekoliko svežih črešenj, do tega, da se bo prepiral in prerival v vrsti z jezičnimi ženskami, ki ravno s svojo »filo« za črešnje kažejo, da imajo vse preveč časa in vse premalo dela, kajti če bi imele kaj dela, bi se ravno v takem času, kot zgoraj rečeno, ne šopirile po trgih. Prosimo torej varnostno oblast, da odločno nastopi proti tej zlorabi na živilskem trgu.

»V kraljestvu palčkov« v Ljubljani. O nastopu naših otročičev v Ljubljani piše Zorko Prelovac v »Učiteljskem Tovarišu«: Prijeto so nas presenetili s svojim gostovanjem ljubki otroci Ciril Metodovih šol iz Trsta. V ponedeljek in torek zvečer so igrali v gledišču trojejanke bajko »V kraljestvu palčkov« iz peresa mladinskega pisatelja Josipa Ribičiča. Pisatelj je delo jako spretno zamislil. Ideja: mati je zaklad, sreča in ljubezen. Otroška duša vzkipi, ko zasliši ime mati, ker čuti, da je to najdragocenejši zaklad na svetu. Srečen, kdor ima mater, ker najlepša ljubezen je materina. Nepravde pojme o njej je pisatelj naslikal s sarkazmom, da tem lepše odseva hrepenenje Anice po zlati materi. Igra je pisana v lepem jeziku in jo bodo mladinski odri gotovo radi uprizarjali. Pevske in glasbene točke je napisal

Ivan Grbec. Skromna in priprosta glasba je to, brez posebnih novih domislekov, brez hudega razmaha. Manj dolgočasna, bolj ljubezljiva in pristrčna bi morala biti. O uprizoritvi moram izreči skoro le hvalo. Otroke tako imenitno priučiti nastopa na odru, dobrega memoriranja vlog, plesov, pomeni mnogo. Vloge kralja, prve vile, kraljevih svetovalcev so bila v rokah res nadarjenih otrok. Palček — norček ima igralski talent. Da bi ne bil zbor včasih ušel iz tira in bi bil orkester za spoznanje boljši, (da so ljudi ušesa bolela, pa ni bila krivda g. dirigenta), bi lahko rekli: izvrstna predstava! Vsa čast aranžerjem, ki se niso strašili truda! Učiteljsko Ciril-Methodovih šol lahko zre s ponosom na svoje delo! Uspeh predstav ob nabito polnem gledališču velikanski!

Neverjetno, toda resnično! Prejeli smo: Kralj Ivan iz Trebč št. 5 ima vpoklicanih vseh pet sinov, a ne dobiva niti vinarja podpore. Vložil je nešteto prošnje zanj, toda vse zaman. V začetku vojne mu je bila zavrnjena prva prošnja z opombo, da njegovo premoženje ne trpi nič. Tako se je izrekel njegov »prilatelj«, poslušni pokojni Stickler, in tega argumenta se drži podporna komisija tudi danes, ko ima mož vseh pet sinov pod orožjem. Človek bi mislil: To je pa res kak veseleposelnik ta Kralj, da ne potrebuje podpore! In kaj premore? Kmetstvo pohištvo, par kamenitih njiv, par travnikov in nekaj »gmajne« — vrednost 10.000 K. To je vse njegovo bogastvo! Pisci ni da bi delal za imenovanca, ampak, da pokaže, po kakšni meri se meri podpora našim ljudem! Čas bi bil, da bi bilo takih »pravice« konec!

Odškodnina za oddane kovine. Anagrafični urad v ul. Sanita št. 25/III., vrata 58, bo izplačeval danes od 3 do 5 pop. odškodnino za vse komisije in na vsa potrdila do št. 7250.

Vojna razstava. Glavni odbor se vabi k seji, ki se bo vršila danes, v torek, 5. t. m., ob 6 zvečer v Lloydovih palači, v drugem nadstropju, vhod z ulice Mercato vecchio št. 4.

Naša je mala Ksenija pri ljudskem vrtu denarnico z manjšo vsoto denarja. Denarnica se nahaja v uredništvu, kjer je na razpolago lastniku.

Prvo vojaško veteransko društvo za Trst in okolico, ki nam je svoje dopise do pošiljalo doslej vedno v slovenskem jeziku — kako tudi drugače, ko so člani menili sami Slovenci — nam je sedaj doposlalo naslednje vlezaninivo spisano sporočilo: »der Obige Verein nimt bei der Trohn lechnams Procession mit Messik und Fahne teil Versammlung via Gelsi 12 um 6 Uhr Früh« — Take stvari potem nastajajo, če hočejo ljudje zatajevati svoj jezik!

Vojaški pogreb. V tukašnji pomožni in kontumacijski bolnišnici Rdečega križa je 3. t. m. umrl deseti let. četovodja 68. pešpolka, Josip Szabo. Pogreb se bo vršil ob 4. popoldne iz omenjene bolnišnice na tukašnje vojaško pokopališče.

Mestna zastavilnica. V sredo 6. t. m., se bodo od 9½ pop. do 1 pop. prodajale na javni dražbi dragocenosti, zastavljene na svetlomodre listke serije 137 raznih števil, od 3½ do 6½ pop. pa nedragoceni predmeti, zastavljeni meseca junija leta 1916 na rumene listke serije 139 in sicer od št. 56001 do št. 56.100. V četrtek, 7. t. m., se dražba ne bo vršila.

Prosim slovenskih, hrvatskih in čeških knjig za naše ranjene in bolne junake ter za one v okoliš. Pošljo naj se v Narodni dom.

Podpisi na VI. vojno posojilo. - 5. izkaz.

Tržaška podružnica Kreditnega zavoda K 6.000.000; Tržaška trgovska delniška družba K 200.000; Špeditorska družba »Adriatica« 100.000 K; Dalmatinski zemljiško-kreditni zavod, Zader 50.000 K; Daniel Salom 40.000 K; Julij Oregor 30.000 K; Nakupna zadruga tržaških importerjev 25.000 K; baronica Pavlina Sartorio K 20.000; Marija Ebner pl. Ebenthal 15.000 K; tvrdka Zimolo Colonello & Kaniz, Hermann Winterhalter, Hugon Weisz, Alojz Reja, dr. Oskar Piek, otroška bolnica ustanove Burlo-Carofolo, Samuel Oblath, Cesar Moravia, Antonija Malenšek po K 10.000; G. Klein, Ivan Novaković, Henrik Pardo, Jakob Perhanc, R. Vlahov, Zader, Josip Zai, dr. Avgust Hausenbichler po K 5.000; evangelijska občina avstr. veroizp. K 3.300; Angeli Trombetta, Rüdiger Rodrigues, Lina Riosa, dr. Edmund Rimini, Marij Horvath po K 3.000; C. Avgust Gallo, Katarina Lutta, Anton Luciolli, Roman Karis, Ivan Giadrossich po K 2.000; Angeli Piazza & Co. K 1.500; dr. Edward Loser (II. podpis), Josipina Facci, občinski kuratorji za ohranitev grobov na jugozapadni fronti padlih vojakov, postajenačelnik Avgust Krainz, Ljubljana, J. Ivancich, M. Hofstädter, Marko Morpurgo, Ed. Giov. Giov. Muhaleskul, dr. Jakob Lius, Motovun, Alojz Paolazzi, Andrej Zellen, Klementina Tuzzi, dr. Emil Tomičich, c. in kr. nadporočnik Emil Teuschl, Jakob Tauer, Josip Suchic po K 1.000; Jurij Rosmann, sedaj v Ljubljani, Artur Tinzi, L. Chiaruttini po K 500; Fric Bodrogi 400 K; dr. Edmund Zumi 300 K; Gertruda Moritsch 300 K; Karoline Kosmerli, c. kr. učitelj Franc Kos po K 200; in nadaljni podpisi v skupnem znesku K 220.900.

Junaki na bojnem polju žrtvujejo kri in življenje. Ti pa posojaj samo denar. — Podpiši vojno posojilo!

UMETNI ZOBJE

MALI OGLASI.

Vreče prazne, stare in nove kupuje trdka Jakob Vatovec ul. Carintia 19. 1173

Kupuje se pohištvo, kuhinjski predmeti in cunje. Ul. Istria 18. Caponek. (1172)

Na prodaj sta dve mladi kozi. Ulica Lloyd št. 24. 1162

Prodaj hišo s 2 sobami, sobico, kuhinjo in z kletjo, pred hišo vrt z vodnjakom — Prodaj tudi na obroke Marija Zadnik, Seicola sv. Peter 140. 1167

Čistilo za čevlje prodaja na drobno in na debelo prodajalna drobnarj Osmo Benzon v Trstu, Corso 30. 1158

Gospodje in gospice iz mesta in okolice si lahko zagotove stalni postranski zaslužek s priporočanjem vojno posojilnega zavaranja. Ponudbe osebno ali pismeno ulica Lazzaretto vecchio št. 3. 1174

Tužnim srcem na nanjamo vsem sorodnikom in znancem, da je naša ljubljena hčerka **SLAVICA** včeraj ob 3½ pop. izdihnila svojo blago dušo. Pogreb se bo vršil jutri, 6. t. m., ob 5 pop. iz hiše žalosti Scicola-Coroneo 707. TRST, 5. junija 1917.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

Žaluječi roditelji Ružič.

ZDRAVNIK
Med. Dr. Karol Perničič
stanuje v Trstu, ul. Giulia 76 III. n. (zraven Dreherjeve pivovarne) in ordinira v ulici Carintia 38, I. od 8 do 4 pop. za notranje, nenevne in otroške bolezni (blizu cerkve sv. Antona novega.)

Peter Blažina
c. kr. poštni poduradnik

je včeraj, po dolgi bolezni, mirno v Gospodu zaspal. Žaluječa soproga Katarina, otroci Maksimilijan, Vladimir, Ivan, Rudolf, Marija in Pierina, v imenu tudi ostalih sorodnikov, raznanjajo to žalostno vest vsem prijateljem in znancem.

Pogreb draga pokojnika se vrši danes, ob 3 popoldne iz surtašnice mestne bolnišnice.

TRST, 5. junija 1917.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo, Corso 41.

Prvo pogrebno podjetje Zimolo